

סוטה כה

רבי יונתן	רבי יאשיה	
שומרת יבם וארוסה	ארוסה	מי לא שייכת בדין סוטה
כגון שבא עליה ארוס בבית אביה או יבמה בבית חמיה	כגון שבא עליה ארוס בבית אביה	למה לא מספיק למעט מדרשת נכדעג' א'ע'ק - משקדמה שכיבת בעל לבעול, ולא שקדמה שכיבת בעל לבעול!
שמואל - לא קנה אלא לדברים האמורים בפרשה - ולכן אין לה דין סוטה	רב - קיים יחסים עם שומרת יבם קנה לכל ולכן יש לה דין סוטה	לפי איזה דעה זה שייך
שמואל אמר: אנא דאמרי אפילו לרבי יאשיה, מדאיצטריך קרא לרבויהי, מכלל דלאו אשתו היא כלל.	רב אמר: אנא דאמרי אפילו לרבי יונתן, מדאיצטריך קרא למעוטה, מכלל דאשתו מעלייתא היא.	דחיית שיוך השיטות

שאלה: איבעיא להו: עוברת על דת, צריכה התראה להפסידה כתובתה או אינה צריכה? מי אמרינן, כיון דעוברת על דת היא לא בעיא התראה, או דלמא תיבעי התראה, דאי הדרה בה תיהדר בה?

דחייתו	המקור שממנו ניתן להכריע
אמר אביי: לא, לאוסרה עליו. רב פפא אמר: להשקותה כשהיא נשואה, כדתניא: אין מקנין לארוסה להשקותה כשהיא ארוסה, אבל מקנין לארוסה להשקותה כשהיא נשואה	ארוסה ושומרת יבם לא שותות ולא נוטלות כתובה; מישתא הוא דלא שתיא, הא קנויי מקני לה, למאי? לאו להפסידה כתובתה
אמר רב יהודה מדיסקרתא: לא, לאוסרה לבעול כבעל, דתנן: כשם שאסורה לבעול כך אסורה לבעול.	אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לממזר ולנתין - לא שותות ולא נוטלות כתובה; מישתא הוא דלא שתיא, הא קנויי מקני להו, ולמאי? אי לאוסרן עליו, הא אסירן וקיימן! אלא לאו להפסידן כתובתן.
	ואלו שבית דין מקנין להן: מי שנתחרש בעלה, או נשתטה, או שהיה חבוש בבית האסורין, ולא להשקותה אמרו אלא לפוסלה מכתובתה; ש"מ בעי התראה, ש"מ